

PRIS: KR. 1,-

BOLSJEVIK

SUF(m-l)s MEDLEMSBLAD NR. 2 1970

LEDER

Våre kampooppgaver nå

I AU's beretning til SK's fjerde plenum (utdrag gjengitt i dette nummer av Bolsjevik) stilles det opp tre oppgaver som forbundet nå må legge vekt på å gjennomføre i alt sitt arbeid. De tre oppgavene er i rekkefølge: 1. bekjempe sekterismen og følge masselinja i alle spørsmål, 2. styrke planleggingsarbeidet og den planmessige utviklinga av forbundet, 3. innføre stilen med å gjøre »gjennombrudd på et enkelt område» og »føre tilintetgjøringsslag».

Disse tre oppgavene er nært knytta sammen, sjøl om de er ulikt prioritert. Masselinja er det mest grunnleggende. Det hjelper ikke hvor mye vi planlegger eller gjør gjennombrudd hvis vi ikke følger masselinja. I så fall ville den lille aktive gruppas aktivitet ikke bli forbundet med massenes aktivitet og »det vil være fare for at det ikke fører til noenting» (Mao). På den andre sida kan vi ikke følge masselinja usystematisk og uten plan. Massearbeidet må planlegges og organiseres. Til slutt vil vi heller ikke ha noen framgang hvis vi sprer kreftene over likt og ulikt istedenfor å gjøre gjennombrudd »på en tredjedel av området».

Den organiske enheten mellom de tre oppgavene gjør dem lette å gripe. Vi kan være raske til å korrigere feil i en

kamerats eller et styres arbeidsstil fordi vi simpelthen kan måle deres arbeid mot de tre oppgavene. »Driver kameraten planlegging uten å ta massene i betraktning? Følger styret masselinja i symparbeidet? Har vi gjort noe gjennombrudd på sitatstudiernes område?» Slik kan vi stille konkrete og presise spørsmål som kan avdekke våre feil og gode sider helt nøyaktig. Garantien for at disse og liknende spørsmål blir stilt i alle sammenhenger ligger i medlemmenes og våre nære venners hender. Bare den breie massen av kommunistene på grunnplanet kan virkelig kontrollere at oppgavene blir løst på en god måte.

Derfor legger vi fram linja og oppgavene for medlemmene. Derfor publiserer vi et stort utdrag av AU's beretning til SK's fjerde plenum. Og derfor legger vi også fram parolen for høstens arbeid slik SK har trukket dem opp.

Meningen er at de skal studeres av alle medlemmer og nære venner, og at vi på det grunnlaget skal bli i stand til å løse de oppgavene som sentralkomiteen har trukket opp.

La oss derfor entusiastisk gå inn for å løse oppgavene og løse dem bra. Konsentrer kreftene om å oppnå virkelige resultater! Kritiser all sekterisk, subjektivistisk og ubrukelig stil og sett masselinja fremst!

AU-PS

Våg å kjempe - Våg å vinne!

Våg å kjempe - Våg å vinne!

REDAKSJONELL KOMMENTAR

Om dårlig planlegging i arbeidet med Bolsjevik

Mange kamerater har med rette etterlyst Bolsjevik. Det var meningen at nr. 2 skulle blitt gitt ut i vår. At det ikke ble gitt ut da var en feil, og vi skal belyse røttene til denne feilen for å legge grunnlaget til en mer regelmessig og framfor alt mer *planmessig* utgivelse av Bolsjevik i tida som kommer.

I spørsmålet om utgivelsen av Bolsjevik har ikke stoffet vært det viktigste problemet. AU har flere ganger vært i stand til å fylle et nummer av Bolsjevik med viktig materiale. Men som Formann Mao sier: *»Vi må ikke bare stille oppgavene, men også løse spørsmålet om de arbeidsmetodene som skal anvendes for å kunne løse oppgavene.»*

Vi har i vår ikke løst spørsmålet om arbeidsmetodene, resultat: bladet kommer ikke ut. Eller enda mer konkret: Den tekniske redigeringa av Bolsjevik har ikke blitt løst. Og ulike erfaringer har lært oss at et blad uten en redaksjon, kommer stort sett ikke ut, uansett hvilke gode intensjoner som ligger bak og uansett om mye stoff kan være klart. Her ligger lærdommen, og på grunnlag av den har Sentralkomiteen pålagt AU å opprette en teknisk redaksjon for Bolsjevik seinest innen 1/9. Dette oppdraget er nå i ferd med å oppfylles og resultatet er dette nummeret av bladet.

Forts. fra s. 14

Når alt kommer til alt, er spørsmålet om å lære opp etterfølgere for proletariatets revolusjonære sak et spørsmål om det vil eller ikke vil finnes folk som kan føre den marxist-leninistiske revolusjonære sak videre. . .»

Mao Tsetung

Problemet med å oppdra «revolusjonære etterfølgere» er kjerneproblemet i forbundets organisatoriske utvikling. Vi har bare såvidt kommet igang med en bedring av stilen når det gjelder symp.studier, politisk utvikling av symp. og medlemsopptak som er hovedmetoden for å utvikle etterfølgere. Det har overhodet ikke funnet sted verken noe totalt eller distriktvis gjennombrudd. Bare på enkelte steder har kameratene gått fram etter masselinja og organisert et større antall symp. omkring seg. Mangelen på et større gjennombrudd er et alvorlig misforhold som må rettes. Det er på lang sikt et spørsmål om liv eller død for forbundet om vi retter på det eller ikke.

Det nest viktigste problemet er å bringe forbundets perifere deler i takt med hoveddelen og bringe de ulike landsdelene i takt med hverandre. Vi må etablere faste bastioner for marxismen-leninismen i nord. Dette er igjen et spørsmål om kader, og i første omgang ikke engang så mye kader.

De ulike landsdelene har kommet mer i takt enn tidligere. Særlig Østlands-Sørlands-området har vist en sterk framgang, og mange enheter har nådd omlag det nivået som utgjør gjennomsnittet i de store byene.

UNGDOMSFORBUNDETS SÆRLIGE OPPGAVER

I skolepolitikken er noe av det viktigste den spede begynnelsen til en politikk for de videregående skolene.

Det aller viktigste er likevel at linja vår har vist seg riktig, og at massene begynner å gripe den. Dette og de aktuelle framstega som vil komme fra monopolkapitalen mot elevenes kår, vil bety en skjerpning av kampen og store muligheter for kamper i masseomfang.

Vi ser altså nå ut til å ha løst et grunnleggende problem ved utgivelsen av Bolsjevik, og i forbindelse med det er oppgaven klar: Å konsolidere det vi har oppnådd, å holde et fast grep om den tekniske redigeringa.

For å videreutvikle Bolsjevik på dette grunnlaget er det imidlertid en sak til som blir aktuell. For at Bolsjevik skal bli en organisk del av forbundets indre liv, må det knyttes sammen med og bidra til forbundets utvikling. Det betyr at utgivelsen og det redaksjonelle opplegget for bladet må samkjøres først og fremst med takten i korrigeringsbevegelsen, gi alle forbundets medlemmer og nære venner grunnleggende materiale som må til for å gjennomføre de ulike kampanjene og planene.

Dette politiske målet kunne først løses på grunnlag av et fast teknisk opplegg, men nå blir det også brennende viktig.

Dette nummeret, Bolsjevik nr. 2-70, er et forsøk på å løse denne oppgaven, hvor godt vi har klart det er en annen sak. Det vil vil vi vite mer om innen et par måneder. Derfor er det viktig at vi får kommentarer og kritikk. Når det gjelder kritikk er vi mindre interessert i tre linjer som sier om lag «det var bra», «det var nokså bra» eller «det var dårlig». Vi trenger kritikk av typen: «det og det var bra fordi . . .» og «det var dårlig, fordi . . .» **STUDER OG DISKUTER BOLSJEVIK! BIDRA TIL Å GJØRE FORBUNDETS ORGAN LEVENDE GJENNOM SKAPENDE KRITIKK!**

Arbeidet med studiematerialet om skoler og universiteter er også viktig, men de vil først representere et fullt gjennombrudd når det foreligger og er klart til studier og allmenn spredning.

I perioden er et nytt arbeidsfelt åpna fullt ut: militærpolitikken. Vi har gjort en del når det gjelder undersøkelser, studium og forberedelser. Men ennå har vi gjort lite propaganda og overhodet ikke noe forsøk på å lede massekamp. Alt fra den objektive situasjonen i leirene, blant soldatene, til opportunistenes ulike framstøt, viser at det er på høy tid at kommunistenes linje blir kjørt breiere ut. Videre må vi arbeide med å kvitte oss med en ganske vanlig feil blant noen av våre kadre: tendensen til å la sikkerhet bety fullstendig taushet og fullstendig mangel på massearbeid. Dette er den viktigste feilen vi må kjempe mot i dag på dette området.

SLUTNING

Det viktigste området for korrigerer ligger, etter alle de erfaringene vi har gjort i vår, på å styrke masselinja. Vi må utvikle kontakten mellom kommunistene og massene, vi må mobilisere massene og trekke dem med i arbeidet, vi må organisere dem og hjelpe dem med å komme opp på et høyere nivå. Vi må oppdra revolusjonære etterfølgere. I samband med dette må vi luke ut all sekterisk ugras hvor vi måtte finne det.

Sentralt er det viktig å styrke planleggingsarbeidet og samordninga. Derfor er den andre viktige oppgava dette plenumet har å drøfte, arbeidsplan og paroler for forbundets utvikling. Slik kan vi stille materialistisk dialektikk istedet for småborgerens subjektivisme.

En annen oppgave som gjelder de ledende kameratenes arbeidsstil og deres bidrag til forbundets utvikling, er å gjøre framstøt for å gripe en tredjedel av området, «gripe typiske tilfeller», «studere utvalgte enheter» og «gjøre gjennombrudd på et enkelt område». Vi må oppmuntre kadrene til å gjøre et gjennombrudd med denne konsekvente proletariske og anti-revisjonistiske arbeidsstilen. Tendensen til å negligere grunnplanet eller delta halvhjerta for å skaffe seg klipp må bekjempes, og sentralkomiteen og dens undervalg må gå i spissen for dette.

KOMMUNIKERE FRA SENTRALKOMITEEN I SUF (m-l)

Den første sentralkomiteen i SUF(m-l) har avholdt sitt fjerde plenums møte. Plenum hadde som oppgave å analysere situasjonen i klassekampen og trekke ut de viktigste erfaringene fra kampen i vår. Dessuten skulle plenum stille parolene for forbundets arbeid til høsten.

Disse oppgavene ble løst på en grundig, omfattende og djuptpløyende måte. Plenum studerte sitater fra Formann Mao og fikk på det viset et godt grep på arbeidet.

Formannen i sentralkomiteen, Pål Sten, la fram arbeidsutvalgets politiske beretning, som ble godkjent av sentralkomiteen med gode tilføyelser og rettelser.

I beretninga blir situasjonen i Norge analysert: »På grunn av kapitalismens ujamne utvikling er krisa i Norge på et tidligere trinn i sin utvikling enn f. eks. krisa i USA. Norsk monopolkapital har opplevd en ganske kraftig høykonjunktur i slutten av -69 og begynnelsen av -70. Innføringa av moms, som betydde en økning av markedet for nyttår, har betydd en kraftig minking, i alle fall for en del felters vedkommende etter nyttår. (Jfr. f. eks. den akutte nedgangen i bilsalget.) Årets lønnsoppgjør, som er et kraftig angrep på folkets levevilkår, vil bidra ytterligere til å krampe markedet. På den måten er den forbigående høykonjunkturen allerede i ferd med å bli undergravd av monopolkapitalen sjøl. Dette må til og med borgerskapets »eksperter» nølede innrømme. Under den foreløpig hardeste nedgangen for de imperialistiske statenes økonomi viste Norges »sunnne» økonomi sitt virkelige ansikt ved å bli ramma. Kort sagt er krisa i Norge under ei skjerpning, og dette vil igjen virke tilbake på klassekampen som i tida som kommer med nødvendighet vil bli hardere og bitrere.»

Dette er av betydning for den kortsiktige strategien: »Det er ennå mulig at de aktuelle overgrepene mot folket i forbindelse med lønnsoppgjøret og prisstigninga og inspirasjonen fra Sauda, kan slå gnister på de steder der kampen for tida ligger på et lavere nivå. Derfor er parolen om beredskap for klassekampen ennå aktuell i denne fasen.»

Fordi ml-erne såleis vil bli stilt overfor enda større oppgaver i å lede massekamper, la sentralkomiteen i alle spørsmål stor vekt på masselinja. I forbindelse med den pågående bevegelsen for korrigering av forbundets arbeidsstil sier SK: »Det viktigste området for korrigering ligger, etter alle de erfaringer vi har gjort i vår, på å styrke masselinja. Vi må utvikle kontakten mellom kommunistene og massene, vi må mobilisere massene og trekke dem med i arbeidet, vi må organisere dem og hjelpe dem med å komme opp på et høyere nivå. Vi må oppdra revolusjonære etterfølgere. I samband med dette må vi luke ut alt sekterisk ugras hvor vi måtte finne det.»

Med grunnlag i denne analysen slo SK fast at kampen for å anvende masselinja må føres på alle områder, i spørsmålet om studiene, sympatisørarbeidet, økonomien eller andre ting. Arbeidsplanen og parolene for høstens arbeid er gjennomsyra av denne proletariske innstillinga.

På det viset er SK's 4. plenum en viktig begivenhet og en sikker garanti for forbundets videre utvikling som et kommunistisk ungdomsforbund. Plenum er en seier for marxismen-leninismen-Mao Tsetungs tenkning.

Arbeidsplan

ARBEIDSPLAN – H70/V71

I. Innledning.

I sin beretning til SK's 4. plenum oppsummerte SKAU at forbundets arbeid var blitt hemma av subjektivistisk planlegging, og at det nå er nødvendig å styrke planleggingsarbeidet. Det er nødvendig å følge en prioritert arbeidsplan, det er nødvendig å sette materialistisk dialektikk i stedet for småborgerlig subjektivismen. SK's 4. plenum vedtok at dette skulle gjøres ved å stille paroler for de ulike arbeidsområdene og delene av korrigeringsbevegelsen.

Parolene er sammenfatninger av de enkelte arbeidsoppgavene. De er det målet vi skal nå i løpet av perioden, og et redskap vi hele tida kan kontrollere arbeidet med.

Dette er første gangen vi stiller paroler for forbundets arbeid på en systematisk måte. Det er derfor nødvendig at dette dokumentet blir studert grundig og samvittighetsfullt og kritisert i samband med gjennomføringa.

II. Prioritert arbeidsplan

Antallet stuide- og arbeidsmøter vil bli slik:

23.8.-12.12. = 16 uker

10.1.-27.3 = 11 uker

= 27 uker

- uforutsette saker.....=4 uker

- landsmøteforberedelse =4 uker

=19 uker

Dette vil gi oss 10 arbeidsmøter, hvorav ett går til oppsummering av studiene, og 9 studiemøter. Hvordan arbeidsmøtene skal legges opp vil sjølsagt avgjøres av de lokale behovene, men vi foreslår at de legges opp slik at tilsammen 3 møter brukes til behandling av direktiver, tils. 3 til behandling av prop./agit. og tils. 3 til lagas egne behov. I tillegg til dette kommer de medlemsmøter som grunnorganisasjonene finner nødvendig.

1. Studiene.

LEGG GRUNNLAGET FOR VIDERE FRAMGANG GJENNOM LEVENDE STUDIER:

For å gi grunnorganisasjonene bedre anledning og tid til å utvikle også andre deler av arbeidet, vil forbundets studietakt bli 14-daglig.

For de tilbaketilleggende gruppene vil parolen bli:

FRAM TIL FORBUNDETS STUDIETAKT I LØPET AV PERIODEN.

Disse gruppene vil kunne nå fram til forbundets studietakt gjennom å fortsette stilen med ukentlige studiemøter. De bør kutte ned på antall arbeidsmøter og gjennomføre de delene av arbeidsprogrammet utenom studiene som de er i stand til. (Jfr. vedtektene § 14.) Opplegget av dette arbeidet bør skje i samarbeid med DU-ene.

2. Korrigeringsbevegelsen.

a. Masselinja.

BYGG DET KOMMUNISTISKE UNGDOMSFORBUNDET DRISTIG UT.

BEKJEMP SEKTERISMEN – GI SPILLEROM FOR MASSENE INITIATIV.

BEKJEMP KLIKKVESEN.

MOBILISER SYMPATISØRENE TIL STUDIER I MARXISMEN-LENINISMEN-MAO TSETUNGS TENKNING.

I SKAU's beretning til SK's 4. plenum blir området for hovedframstøtet i den kommende perioden summert opp slik:

»Det viktigste området for korrigeringsbevegelsen ligger, etter alle erfaringene vi har gjort i vår, på å styrke masselinja. Vi må utvikle kontakten mellom kommunistene og massene, vi må mobilisere massene og trekke dem med i arbeidet, vi må organisere dem og hjelpe dem med å komme opp på et høyere nivå. Vi må oppdra revolusjonære etterfølgere. I samband med dette må vi luke ut alt sekteristisk ugras hvor vi måtte finne det.»

Hovedframstøtet i korrigeringsbevegelsen blir en kampanje på masselinja. Grunnlaget for denne kampanjen blir dokumentet: Masselinje/front-studiene Del III, Norske erfaringer, som summerer opp at hovedfeilen i arbeidet vårt er feil i masselinja på alle områder og alle nivåer. Dokumentet trekker fram feil på noen utvalgte områder, og anviser en del metoder til å rette på disse feila. Dokumentet legger grunnlaget for en gjennomgripen diskusjon av bl. a. feil i symparbeidet og gir medlemmene muligheten til å nykontrollere styrets og sitt eget arbeid.

b. Den demokratiske sentralismen.

MOBILISER MEDLEMMENES INITIATIV OG SKAPERKRAFT OG LEGG GRUNNLAGET FOR UTVIKLING AV MEDLEMSDEMOKRATIET.

STYRK ARBEIDET – STYRK PLANLEGGINGA.

GJENNOMFØR STILEN MED KADERBIOGRAFIER SOM ET REDSKAP TIL FRAMGANG.

STYRK STYRENE'S LEDELSE AV FORBUNDSFRAKSJONENE.

c. Økonomien.

MOBILISER SYMPATISØRER OG VENNER I ARBEIDET MED Å SIKRE FORBUNDETS ØKONOMI.

1. fase.

FRAM TIL SJØLBERGING I LOKALORGANISASJONENE GJENNOM AKTIV BRUK AV BUDSJETTER OG REGNSKAPER.

RASK SANERING AV ALL GJELD – FRAM FOR RASK BETALING AV REGNINGER.

AVSLØR SVINN OG SLØSING.

Store deler av forbundet er nå sjølberga økonomisk. Vi må gjennom systematisk arbeid med økonomien ta sikte på å gjøre alle grunnorganisasjonene sjølberga i løpet av høsten.

2. fase:

AKTIV STØTTE TIL FORBUNDET SENTRALT.

Gjennom å fullføre 1. fase i økonomikampanjen kan vi legge grunnlaget for økonomisk støtte til forbundet sentralt. Grunnlaget er grunnorganisasjoner som har en ordna økonomi, og som er gjeldfrie. I annen fase må vi mobilisere medlemmer, symper og venner av forbundet til å støtte forbundet og sikre økonomien. Det er viktig med *regelmessige* bidrag fra medlemmer samtidig som symper og venner støtter opp.

d. Sikkerheten.

MOBILISER MEDLEMMENE TIL Å OPPSUMMERE ARBEIDET MED SIKKERHETEN FOR Å KONSOLIDERE RESULTATENE.

STYRK DEN SENTRALISTISKE RAPPORTERINGA AV FIENDENS AKTIVITET.

3. Prop/agit.

MOBILISER SYMPENE I SPREDNINGA AV PROP/AGIT. MOBILISER MEDLEMMER OG SYMPER I MÅLRETTE KRIK AV PROP/AGIT.

Grunnlaget for kritikken legges gjennom studier av det dokumentet som kom ut til sommerleirene. Tilsammen 3 arbeidsmøter skal i løpet av perioden brukes til behandling av prop/agit.

Å mobilisere sympene i prop/agit-arbeidet er en del av arbeidet med å tillempe masselinja i symparbeidet.

KOMMENTAR

Vi har i forbundet sett tendenser til *mekanisk* tillemping av den allmenne prioriteringa. Når SK planlegger forbundets arbeid i en hel periode, og innafør den perioden gir de ulike oppgavene ulik vekt, skal dette oppfattes som den *allmenne* planen og den allment riktige prioriteringa for *alle* SUF (m-l)s grunnorganisasjoner. Det er klart at for kortere perioder kan det være riktig å endre prioriteringa, for enkelte grunnorganisasjoner eller for hele forbundet, dersom den aktuelle kampsituasjonen krever det. Et eksempel er Sauda-streiken, som gjorde støtteinnsamlingene til den viktigste eksterne oppgava. Den *indre* situasjonen i en eller flere grunnorganisasjoner kan også i visse høve gi grunnlag for endra prioritering. Men det vil i så fall kreve grundig overveielse, og en avgjørelse kan ikke tas uten i samråd med sentrale organer.

SK's plan gjelder som allment riktig for grunnorganisasjonene i hele landet. Men forholda i de forskjellige landsdelene er ulike. Derfor må tidspunktene for korrigeringskampanjene bestemmes ut fra de lokale forholda, slik at den konkrete utforminga av tidsplanen vil bli gjort av DU-ene.

Vi skal så bare kort gå inn på SK's plan for SUF(m-l)s arbeid i høst og vår.

I At *studiene* fortsatt er hovedoppgava, skulle det ikke være nødvendig å kommentere nærmere. Vi vil bare peke på at det i deler av forbundet har vært en tendens til å ta for lett på studiene, til å være fornøyd med at de »glir bra». Dette er en høyst skadelig ide, som snarest må ryddes ut. At studiene er hovedoppgava, betyr bl. a. at vi må legge stor vekt på kontinuerlig å utvikle kvaliteten i forbundets massestudier. Dette gjelder for medlemmer og styrer, såvel som sentrale organer.

II Korrigeringsbevegelsen.

a) *Masselinja.*

SK's 4. plenum stilte korrigeringa av sekteriske tendenser i forbundet som den viktigste korrigeringsoppgava. Spørsmålet om å sette masselinja i førersetet er i dag et spørsmål om være eller ikke være for SUF(m-l). Dersom vi ikke i hovedsak kvitter oss med sekterismen i sympatisør- og frontarbeid og ikke effektivt bryter ned klikkvesenet, vil SUF(m-l) utvilsomt stagnere og gå tilbake. Derfor er *masselinja* nå hovedspørsmålet i korrigeringsbevegelsen.

b) *Styrking og videreutvikling av den demokratiske sentralismen.*

Det ujamne nivået i de ulike landsdelene gjør at korrigeringa på den demokratiske sentralismen i hovedsak må legges opp i form av *kampanjer fra DUene*. Men dette vil sjølsagt samtidig sentraliseres under SKau's ledelse. Sjøl om forholda er ulike, fins det bruer og båter som i stor grad kan nyttes i hele landet. For å styrke sentralismen må vi styrke kontakten mellom grunnorganisasjonene og sentrale organer, styrke planlegginga av styrearbeid og styremøtene, og korrigere feil i styrenes sitatstudier. De fleste plasser er imidlertid hovedfeilen i dag mangler ved det demokratiske livet, *brudd på masselinja innad i organisasjonen*. Denne feilen løses bla. a. ved å styrke medlemsmøter og arbeidsmøter etter parola »legg spørsmålene på bordet». Under styrenes sentraliserte ledelse må alle viktige problemer og feil i grunnorganisasjonens arbeid legges fram til drøfting for medlemmene. En viktig metode for å sveise grunnorganisasjonene sammen, avdekke feil og mangler hos de enkelte medlemmer og i hele grunnorg. for på den måten å heve det politiske nivået, er *kader-vurderinger* av alle medlemmer på medlemsmøter. Denne metoden legger også forutsetninga for å styrke *kritikken og sjølkritikken*. (Disse spørsmåla vil bli mer utførlig behandla i Bolsjevik nr. 3, ca. 15/9.)

c) *Økonomi.*

Målet er å bringe flest mulig av grunnorganisasjonene over i 2. fase i løpet av perioden. I det arbeidet er vi helt og holdent avhengig av innsatsen fra våre medlemmer og næreste venner. Viss vi ikke klarer å mobilisere massene til aktiv deltakelse i økonomikampanjen, blir all dyktighet i bruk av regnskap og budsjett til liten nytte. Hovedspørsmålet blir med andre ord også her *masselinja*, såvel innad som utad.

d) *Sikkerheten*

Vi har tidligere pekt på at det beste sikkerhetsarbeid i dag har store mangler når det gjelder å tillempe *masselinja*. Det ville være uriktig å prioritere nye framstøt på sikkerhetens område høyt, før vi har satt *masselinja* i kommandoposisjon. De tendensene som har vist seg til å la sikringa av forbundet gå ut over massearbeidet, ville da kunne spre seg ytterligere. Hovedoppgava i sikringsarbeidet er i kommende periode derfor *konsolidering*, gjennom oppsummering av arbeidet til nå. De grunnorganisasjonene som finner at de har gått tilbake siden kampanjen på sikkerheten høsten/vinteren 1969, må ta for seg dokumentene på nytt.

Eksternt arbeid.

»Indre oppgaver går foran ytre, prop/agit går foran aksjon, og arbeid for forbundet går foran arbeid i frontene.» Dette er grunnleggende prinsipper for forbundets planlegging og prioritering. At indre oppgaver går foran ytre, betyr sjølsagt ikke at de må oppfattes som mekanisk atskilt. Hovedspørsmålet i korrigeringsbevegelsen, *masselinja*, er også grunnleggende for alt vårt eksterne arbeid. I KK-salg, skolearbeid, frontarbeid osv., er også spørsmålet om *masselinja* et spørsmål om framgang eller stagnasjon og tilbakegang.

III. Propaganda og agitasjon.

IV. Ledelse og deltaking i massekamp.

V. Arbeid i de folkelige frontorganisasjonene.

Dersom en etter å ha fått en riktig teori innskrenker seg til tomt snakk om selve teorien, legger den på is og ikke omsetter den i praksis, da er denne teorien av ingen betydning om den er aldri så god.

— Mao Tsetung

KRITIKK AV STUDIEUTVALGET

Fra styret i et SUF(m-l)-lag i Oslo.

Til det sentrale studieutvalg.

Styret i laget vil peke på følgende forhold i forbindelse med studiene som vi mener er meget kritikkverdig av studieutvalget, nemlig feil i planlegging og tilretteleggelse av studiene for lokallaga i sommer.

Vi har basert vår langsiktige planlegging av studiearbeidet på de datoene som studieutvalget har gitt, og dette var vel også forutsetningen fra studieutvalgets side. Hvis studiene kommer seinere enn den oppgitte dato, må dette meldes fra til lokallaga så fort som mulig, dvs. *i god tid*. Et godt eksempel på at dette ikke er gjort, er forsinkelsen av Stalinstudiene. Vi la fram styrets forslag til sommerstudier for medlemmer og sympatisører torsdag 25/6. Vi la på dette møtet stor vekt på å motivere både medlemmer og sympatisører for disse studiene, og entusiasmen var levende. Sympatisørene deltok i kritikken av styrets opplegg, og valgte sjøl hva de ville delta i.

Vi hadde ikke da fått noen kontrabeskjed på datoen og regnet med at den holdt og hadde planlagt deretter. Etter møtet fikk styret vite gjennom telefonsamtale at studiene minst blei en uke forsinka. Med det strenge møteprogrammet vi hadde lagt opp til for medlemmer og sympatisører i sommer, førte dette til at styret i løpet av kort tid måtte foreta ganske store forandringer i studiene.

SVAR PÅ KRITIKKEN

Kritikken fra styret i dette laget trekker fram ei rekke eksempler på overskridelser av frister i samband med SU's utkjør. Denne kritikken er i hovedsak riktig. Den treffer målet, er retta framover og gir anvisninger for hvordan feila kan rettes. Kritikken er retta mot SU, men det må pekes på at feila *her* må vurderes i samband med allmenne feil i forbundets arbeidsstil, feil ved arbeidet i andre organer, om vi skal evne å gå djupt i kritikken. Disse sakene vil bli behandla andre steder, bl. a. i SKAU's beretning til SK's 4. plenum, slik at vi her skal konsentrere oss om det mest aktuelle, nemlig Stalin-studiene.

Den konkrete situasjonen med hensyn til materiale og studieopplegg til studiet av spørsmålet om Stalin er den at *to* frister for utsendelse av dette stoffet til nå er overskredet. Videre er kadersituasjonen og prioriteringa av arbeidet i SU på nåværende tidspunkt slik at dette stoffet først kan komme til høsten. Dette medfører at de laga som hadde kalkulert med de ikke-obligatoriske Stalin-studiene i sine sommerplaner, ikke får gjennomført disse.

Det er sjølsagt et alvorlig og beklagelig forhold at »soldatene og hestene er kommet, men mat og for mangler». Vi skal derfor forsøke å framstille bakgrunnen for det som er hendt, avdekke feil og dermed trekke fram lærdommer som kan komme SU og forbundet for øvrig til nytte.

HOVEDÅRSKAKENE TIL SU'S OVERSKRIDELSE AV FRISTER

Det er riktig at de aller fleste av SU's utkjør denne våren har vært forsinka. Dette til tross for at vi vurderer det som et objektivt faktum at arbeidsstilen i SU har bedra seg jamnt dette halvåret. Hva er da grunnen til disse forsinkelsene?

Overfor sympatisørene er dette en jævla uheldig stil og gir ikke inntrykk av effektiv og god planlegging. Det nye opplegget vi la fram, måtte bli mindre grundig og motiveringen likeledes.

Dette er ikke et enkeltstående tilfelle, men feil som har gjentatt seg. Mellomstudiene, pol. øk.-sirkelen og masselinja/front kom også for seint i forhold til fristen som var kjørt ut. Dette førte til en del dødgang i laget og var sjølsagt skadelig.

Vi vil også påpeke at opplegget for sommerstudiene ikke var klart nok utarbeida. Det gikk ikke tydelig nok fram i dir./meld. fra de sentrale studieorganer at det ikke kom noe sentralt studieopplegg (sommerleirdokumenter, spørsmål o. l.) ut over bibliografien. Uklarhet skaper usikkerhet i grunnorganisasjonene og må derfor forhindres.

Styret i laget har inntrykk av at disse feilvurderinger av tida og mangel på stramhet og klarhet i studieopplegget for sommeren bunner i dårlig planlegging og subjektivismen i arbeidet, og vi vil rette en alvorlig kritikk til studieutvalget for dette.

Sentrale studieorganer bør planlegge slik at de internt arbeider etter en frist som er mye tidligere enn den som kommer til laga, slik at de kan arbeide sikrere.

Vi vil gjerne ha svar og kommentarer på kritikken.

SETT FORMANN MAOS TENKNING I LEDELSEN PÅ ALLE OMRÅDER!

Kommunistisk hilsen

Styret.

Hovedårsaken ligger i tidligere feil som nå er i ferd med å rettes eller som allerede er retta, men som har fått ettervirkninger utover hele vårhalvåret. Planene for vårens studier blei vedtatt allerede i jula -69 på SK's 2. plenum, etter innstilling fra SU. Men disse planene viste seg å være sterkt *subjektivistiske* og dermed ugjennomførbare. Hovedgrunnen til dette ligger etter vår mening i en svakhet som var allmenn i forbundet, nemlig et sviktende grep på planleggingsarbeidet.

Videre. P. g. a. feil i utvalgsarbeidet, som nå er korrigeret og med rot i permanent kadermangel, blei mye av arbeidet monopolisert. Alt var ofte avhengig av en mann, noe som fikk uheldige konsekvenser når noe kom i veien for vedkommende. Dette viste seg bl. a. da klassestaten gikk til angrep på SOR, og SU måtte skyve andre saker til side og konsentrere seg om å slå tilbake angrepene.

Dessuten må det nevnes at teknisk avd. ofte har vært en flaskehals som har resultert i forsinkelser. Dette skyldes dels svikt i SU's planlegging, dels svikt i tekn.avd. sjøl samt kollisjoner som følge av svakt planleggingsarbeid i *andre* organer.

Alle disse faktorer har ført til forsinkelser og vansker som vi p. g. a. objektive feil i hele forbundets arbeid først seinere har kunnet gripe ved rota. Siden planene for studiene var ugjennomførlige, måtte de *korrigeres*, og det måtte tas tiltak for å berge så mye som mulig: ferdigkjøring av masselinje/front, ikke-obligatoriske sommerstudier på spørsmålet om Stalin, overføring av revisjonismestudiene til høsten, samt overføring av partistudiene til de partibyggende gruppene.

FORSINKELSEN AV MATERIALET TIL STALIN-STUDIENE

På bakgrunn av de sakene vi har nevnt foran, blei vi ikke i stand til å få ferdig Stalin-materialet så tidlig på våren som vi hadde rekna med. Vi satte imidlertid fristen for utsending av studiematerialet til 30/6. Men SU kunne ikke skrive alt stoffet sjøl, siden kadersituasjonen hele tida har vært svært dårlig. Vi måtte sette bort en del av stoffet til andre kamerater. Men det viste seg umulig å få andre kompetente kamerater til å ta på seg å skrive disse sakene, da arbeidspresset på andre sentrale organer har vært stort. Dermed sprakk denne fristen. De to fungerende kameratene i SU måtte dermed ta sikte på å greie alt arbeidet i forbindelse med Stalin-studiene sjøl. Ny frist for å få ferdig materialet blei satt til 7/7. Denne fristen var realistisk, dersom forutsetningene ikke hadde svikta. Det var heller ikke tid til å sende melding til *hele* organisasjonen om en utsettelse på ei uke. Siden sekretæren i SU måtte legge arbeidet med Stalin-studiene til side p. g. a. forestående militærtjeneste, var SU's formann den eneste som kunne gjøre materialet ferdig. Men her trådte det uforutsette inn at SU's formann måtte dra på Clartes konferanse i tida 2-5/7. Dermed sprakk fristen igjen.

Kritikken fra kameratene i dette laget peker på at forsinkelsene i studiene skal meldes «i god tid». Dette er sjølsagt et meget viktig prinsipp. Det var imidlertid ikke objektivt mulig på det tidspunkt laget la opp sommer-

studiene å forutse at fristen ikke ville holde. Det vi imidlertid må gjøre sjølkritikk på i denne forbindelse, er at ikke SU, da utvalgets formann fikk beskjed om å dra til Sverige, straks tok initiativ til ei melding til lokalorganisasjonene om at Stalin-materialet ikke kunne bli ferdig til i sommer. Melding om at materialet til Stalin-studiene ikke ville bli ferdig før høsten, blei likevel sendt DU-ene i ei melding datert 9/7-1970.

OPPSUMMERING

a. Kritikken fra laget peker på at «feilvurdering av tida . . . bunner i dårlig planlegging og subjektivism i arbeidet».

Vi er enig i denne delen av konklusjonen. Dette er hovedårsaken til at Stalin-materialet ikke blei ferdig i vår, at vi måtte sette seine frister og at sjøl disse blei overskredet.

b. Vi må kritisere oss sjøl for at vi ikke *umiddelbart etter at fristen*, satt til 7/7, *sprakk*, tok initiativ til å melde til grunnorganisasjonene at Stalin-materialet ikke kom før til høsten.

c. Vi må videre kritisere oss sjøl for at vi ikke allerede på det tidspunkt sommerplanen blei utferdiga, tok med i berekninga at SU overhodet hadde små muligheter til å få ferdig materialet.

Kommunistisk hilsen.
Studieutvalget v/formannen.
Oslo, 22/7-1970.

Kritikk av KLASSEKAMPEN

Kritikk av KK-red. fra FS i O/A.

Forsinkelsen av KK nr. 6 – et grovt brudd på masselinja!

KK nr. 6 er nå forsinka med nærmere en måned. Det innebærer et grovt brudd på omsorgen for massene to steder – de revolusjonære, organiserte massene, og de uorganiserte massene.

1. KK-red. har ved den store forsinkelsen av KK nr. 6 sabotert planlegginga i grunnorganisasjonene av O/A SUF(ml).

Planlegging av grunnorganisasjonenes eget arbeid er en av de to viktigste «festningene» laga og gruppene i O/A skal innta i den første fasen av kampanjen for styrking av den demokratiske sentralismen. FS ga på en formannskonferanse 20/5 grunnorganisasjonenes styrer direktiv om å gjennomføre ordninga med skriftlige planer for lagas/gruppenes og styrenes arbeid. (Formålet med) dette direktivet er ledd i arbeidet for å gjøre grunnorganisasjonene til sjølstendige enheter, som på grunnlag av planlegging og politisk prioritering kan drive arbeidet dristig og initiativrikt framover. Grunnorganisasjonene i O/A har følgelig begynt å lage planer for sitt eget arbeid. Men dersom sentrale organer, deriblandt også KK-red., ikke makter å gjennomføre sine planer, vil lagas/gruppenes planlegging i stor grad vanskeliggjøres.

Dette er ikke første gang at KK er forsinka. I en stor del av grunnorganisasjonene (=g.o.) er det vanlig å *rekne med* at KK forsinkes. Imidlertid er denne forsinkelsen spesielt alvorlig, fordi den er så stor, og fordi den kommer på et tidspunkt da laga/gruppene i O/A har begynt, som et viktig ledd i kampanjen for den demokratiske sentralismen, å tillempe metoden med

planlegging. Forsinkelsen av KK nr. 6 betyr derfor en omfattende sabotasje av planlegginga og den demokratiske sentralismen i O/A SUF(ml), og den svekker medlemmenes tillit til sentrale organer.

2. Forsinkelsen av KK nr. 6 skaper vansker for arbeidet blandt de uorganiserte massene.

G.o. og g.o.'s medlemmer i O/A selger KK regelmessig på dørene, på arbeidsplasser, skoler o. s. v. Massene på disse stedene er følgelig vant til å få KK i begynnelsen av hver måned. Særlig de mest framskredne av de faste KK-kjøperne, de som utgjør en viktig rekrutteringskilde for det kommende partiet, *rekner med* å få KK i begynnelsen av hver måned. Når KK blir forsinka, fører dette til at:

a) *Massen blir mistroisk til ml-ernes evner til organisering og nøyaktighet.*

I vår propaganda kjører vi på at ml-erne må ta *ledelsen* i folkemassens kamp, fordi ml-erne er de som har den fulle ideologiske kunnskapen, og som derfor best kan organisere og koordinere massebevegelsene. Organisatorisk rot og sommel i kommunistenes eget arbeid stiller unektelig denne propagandaen i et noe komisk lys.

Formann Mao sier: *»kommunistene (må) være forbilder på tapperhet i kampen, nøyaktig utføring av ordrer, disiplinert opptreden, gjennomføring av det politiske arbeidet. . .»* *»Det som virkelig teller her i verden er å være samvittighetsfull, og det kommunistiske parti er meget nøye på å være samvittighetsfull.»* KK-red. har ikke klart å gjennomføre disse prinsippene, så langt FS kan se det.

b) *Ml-erne kommer ikke ut til massene med sin agitasjon og propaganda.* Det er ingen grunn til at FS skal forsøke å belære KK-red. om nødvendigheten av ml-ernes sjølstendige propaganda og agitasjon. FS vil bare peke på at KK's »fravær» har vært særlig skadelig under streiken i Sauda. I denne akutte, og for hele den norske arbeiderklasse viktige kampen, er det av særlig betydning at kommunistene sprer kjennskap til hva som virkelig skjer i Sauda, mobiliserer støtte og setter streikekampen i sammenheng med kampen for sosialismen. Den økonomiske situasjonen har forhindret massespredning av brosjyrer om Sauda. Derfor har KK vært særlig viktig. Det er grunn til å anta at forsinkelsen av KK nr. 6 har bidratt til, sammen med en rekke andre feil, å svekke støtten til Sauda-arbeiderne.

Slutning.

Forsinkelsen av KK nr. 6 er et alvorlig brudd på masselinja, og har bidratt til å svekke O/A SUF(ml)'s arbeid i juni. FS vil derfor skarpt kritisere red. koll. i KK. FS håper at kritikken kan bidra til å rydde ut liknende feil for framtida.

Sett Mao Tsetungs tenkning i ledelsen!
Kameratslig hilsen FS i O/A SUF(ml).

SVAR PÅ KRITIKKEN

Kamerater!

Redaksjonen i *Klassekampen* har drøftet kritikken dere har sendt oss etter forsinkelsen av juninummeret. Vi finner at den på alle måter er viktig, nødvendig og rettferdig. Avisas kom først ut 3 uker etter den opprinnelige planen. Fordi denne forsinkelsen skapte store problemer både for de planer som avisas kommisjonærer hadde lagt for salget, fordi den svekket propagandaen for Sauda-arbeidernes rettferdige streikekamp og dermed massenes tiltro til ml-ernes ledende rolle i den politiske kampen, må kritikken tas særlig alvorlig. Forsinkelsen av KK nr. 6 var et grovt brudd på masselinja fra redaksjonens side. Vi vil derfor så samvittighetsfullt som mulig forsøke å forklare årsaken til forsinkelsen, både særegent for forrige nummer og allment for hele avisproduksjonen. Gjennom en mest mulig konkret sjølkritikk håper vi å kunne »kurere sjukdommen for å redde pasienten», finne botemidlene som er nødvendig for å kunne løse dette problemet.

Fylkesstyret påpeker i sitt brev at dette ikke er første gangen *Klassekampen* er forsinket, selv om forsinkelsene aldri før har vært så omfattende. Vi har etter drøftinger kommet fram til at dette særlig skyldes følgende to forhold:

For det første har vi i for liten grad hatt forståelsen av *Klassekampen* som et redskap for marxist-leninistenes samlede propaganda og agitasjon, som en del helt underordnet helheten. Inntil nå har vi i liten grad vært knyttet til planene for spredning og salg av avisa, og har derfor ikke forstått nødvendigheten av at utgivelsen må være underlagt ml-bevegelsens felles planer og behov. Kort uttrykt: at avisa ikke skal ut når redaksjonen mener at den kan få *Klassekampen* ferdig, men derimot når ml-bevegelsen trenger den, dvs. punktlig hver måned etter en fast oppsatt plan. Redaksjonen vil derfor bli nærmere knyttet til distribusjonen av avisa som et første skritt i riktig retning.

I tillegg skyldes forsinkelsen av avisa redaksjonens manglende evne til å tillempe Mao Tsetungs tenkning for metodene for arbeid. Dette vil vi forsøke å rette på ved å ta opp arbeidsmetodene i avisa, ved studier og diskusjon. Særlig skorter det på evnen til å planlegge ut over dagens eller ukas rammer, »ta hele situasjonen i betraktning». Dette gjelder både den politiske helheten i verden, dvs. forståelsen av de motsigelsene som skal analyseres i avisa, og helheten i produksjonen av avisa. Å få et fast grep på den redaksjonelle helheten er utvilsomt viktigst når det gjelder spørsmålet om å gi ut avisa etter en fast opplagt tidsplan.

Vi har her funnet at på det nåværende tidspunktet går hovedmotsigelsen i produksjonsprosessen mellom vår diskusjon om redigeringa og artiklens innhold, og den endelige, praktiske utskrivninga. Det har til nå gått lang tid fra de første planene ble lagt, til det endelig er klart hva avisa helt konkret skal inneholde, og hvordan stoffet skal presenteres. Metoden vi i produksjonen av nr. 7/8 nytter for å løse denne motsigelsen, er et strammere grep enn før på diskusjonen av hver enkelt artikkel på forhånd, inndrivning av alle manus i god tid før den tekniske produksjonen (setting, trykking) begynner, slik at selve slutt-redigeringa kan foregå på et langt tidligere stadium i produksjonen. Samtidig vil vi skille mellom redaksjonens interne arbeidsfrister, som nesten med nødvendighet blir overskredet bare noe uforutsett skjer, og den eksterne fristen som andre, bl. a. våre kommisjonærer, skal legge sine planer etter. Redaksjonen vil med det aller første, i nært samarbeid med *Klassekampens* distribusjon og A/S Duplotrykk, utarbeide en fast tidsplan for utgivelsen til høsten som en garanti for avisas mange venner og lesere. Å løse dette spørsmålet ser redaksjonen som sin fremste oppgave i tida som kommer.

Når det gjelder forsinkelsen av *Klassekampen* nr. 6, kommer en del særegne forhold inn som er viktige å analysere i en kommunistisk sjølkritikk. Vi skal her ta opp det vi mener var mest utslagsgivende.

Planlegginga av juninummeret kom usedvanlig seint i gang. Dette skjedde på tross av at redaksjonen tidligere har blitt kritisert for ikke å ha overholdt tidsfristene. Først langt ut i mai ble det tatt et grep om det forberedende arbeidet. Denne liberalismen i forhold til redaksjonens hovedoppgave har vi sjøl hatt en tendens til å bortforklare ved å henvise til andre arbeidsoppgaver red.medlemmene har i ml-bevegelsen, til vanskelige arbeidsforhold p. g. a. personlige saker osv. Slikt snakk duger ikke. Uansett vår arbeidssituasjon har vi plikt til å skaffe »bruer og båter» som kan sørge for at elva blir forsert, og *Klassekampen* kommer ut til fastsatt tid. Forståelsen i redaksjonen har tidligere vært svak på dette punktet, noe som fikk skadelige konsekvenser for produksjonen av siste nummer. Da var nemlig omtrent samtlige red.medlemmers arbeidskapasitet sterkt redusert fordi vi bare kunne utføre avisarbeid om kveldene og i helgene. På grunn av manglende evne til å se problemene for vi møtte dem direkte, ble det ikke planmessig skaffet ekstra arbeidskraft til redaksjonen. Dette førte til at vi heller ikke klarte å rette opp feilene som var begått, selv da Sauda-streiken gjorde det spesielt påkrevet.

Vi ber om at kameratene i Fylkesstyret i Oslo/Akershus SUF(m-l) gjør kjent sin kritikk og vårt svar på den for medlemmene i SUF(m-l) og andre deler av ml-bevegelsen – og ikke minst: for marxist-leninistenes sympatisører og venner.

Vi takker Fylkesstyret for kritikken, og oppfordrer andre kamerater til å følge *Klassekampen* og arbeidet i avisas redaksjon like nøye.

Sett Mao Tsetungs tenkning i ledelsen på alle områder!

For Klassekampens redaksjon

S. A

Oslo 8. juli 1970

FRA AU's BERETNING

SITUASJONEN

I beretningene til 2. og 3. plenum har vi pekt på den allmenne tendensen til opprømtelse hos fienden og styrking på folkets side. Fram til 4. plenum har denne tendensen både nasjonalt og internasjonalt blitt kraftig skjerpa.

Internasjonalt vikler USA-imperialismen seg stadig inn i nye og mer innflokke vansker. Den allmenne krise i det imperialistiske systemet tar i dag form av en *spesiell* økonomisk, politisk og militær krise. Den økonomiske krise griper stadig mer om seg, og den imperialistiske økonomien går fra ille til verre. I mai ble dette så tydelig at til og med USA-imperialismens talerør snakket om en krise på størrelse med den i 1929. Riktig så langt har det ikke gått ennå, men de viktigste kjennetegnene på ei verdenskrise under oppseiling har vist seg i den seinere tida.

Politisk har USA-imperialismen isolert seg mer enn noensinne, og massekamp mot det fascistiske systemet i USA har nådd nye høyder. Også motsigelsene mellom de ulike imperialistmaktene er skjerpa. Sjøl om USA-imperialismen i dag er verst ute, står det heller ikke bra til med sosialimperialistene. Hjemme utvikles stadig nye krisetrekk, masseødeleggelse av produktivkrefter, tilbakegang på de viktigste feltene i økonomien, og ute isoleres de mer og mer. Særlig har dette blitt klart i forbindelse med de indo-kinesiske folkenes kamp.

Imperialismens militære krise har ført den enda lenger ut i hengemyra ved USA-imperialismens overfall på Kambodsja. Samtidig har dette virka tilbake på og utdypa både den politiske og den økonomiske krise.

Utviklinga av folkets krefter over hele verden kan sammenfattes ved å peke på styrkinga av de indo-kinesiske folkenes samhold og kampvilje, og den solide tekniske, økonomiske og politiske framgangen Folkets Kina har oppnådd ved å stole på egne krefter og sette politikken fremst.

Nasjonalt har vi sett en utvikling av klassekampen som samsvarer med AU's analyse av 17/2 i år: »Motsigelsen mellom arbeid og kapital og motsigelsen mellom arbeiderne og topp-LO-pampene er i den grad skjerpa at en »vill» streik kan bryte ut når som helst.» Det har vist seg at marxist-leninistenes direkte ledelse har vært mye mer markant enn vi hadde grunn til å anta. Dessuten har studentenes og en del av skoleelevenes kamp nådd et høyere nivå enn vi den gangen kunne forutse. Det viktige er at vår allmenne bedømmelse av situasjonen er grunnleggende riktig, og at vi forberedte grunnorganisasjonene på den.

Parallelt med folkets økte kampvilje, større evne til å gjennomføre militante aksjoner osv. har klasseundertrykkelsen blitt skjerpa.

Politiets og rettsvesenets harde linje overfor såvel streikende arbeidere som anti-imperialistiske demonstranter representerer terskelen til en ny og hardere fase av klassekampen. Forsøkene på å kriminalisere og legge det ideologiske grunnlaget for et forbud mot folkets mest konsekvente organisasjoner, særlig forbundet, har blitt flere og alvorligere. Kommunistenes behov for å *beherske* de ulike kampformene har blitt stadig mer brennende.

Den marxist-leninistiske bevegelsen har i vår gang på gang manifestert sin styrke i forhold til den taktiske hovedfienden. Det viktigste her var RØD ARBEIDERFRONT 1. MAI. Samtidig har den taktiske hovedfienden minka i betydning på arenaen.

På grunn av kapitalismens ujamne utvikling er krise i Norge på et tidligere trinn i sin utvikling enn f. eks. krise i USA. Norsk monopolkapital har opplevd en ganske kraftig høykonjunktur i slutten av -69 og begynnelsen av -70. Innføringa av moms, som betydde en økning av markedet for nyttår, har betydde en kraftig minking, i alle fall for en del felters vedkommende etter nyttår (jfr. f. eks. den akutte nedgangen i bilsalget.) Årets lønnsoppgjør, som er et kraftig angrep på folkets levevilkår, vil bidra ytterligere til å krysse markedet. På den måten er den forbigående høykonjunktura allerede i ferd med å bli undergravd av monopolkapitalismen sjøl. Dette må til og med borgerskapets »eksperter» nølende innrømme. Under den foreløpig hardeste nedgangen for de imperialistiske statenes økonomi viste Norges »sunnne» økonomi sitt virkelige ansikt ved å bli ramma. Kort sagt er krise i Norge under ei skjerping, og dette vil igjen virke tilbake på klassekampen som i tida som kommer med nødvendighet vil bli hardere og bitrere.

2. KAMPENE I VÅR DEN FAGLIGE KAMPEN

Sentralkomiteens vurdering av situasjonen i vår har vist seg være riktig. Om det ikke er så at enhver industrigrøn eller industribedrift har vært på randen av »ulovlig» streik, så er det i hvert fall helt klart at en lang rekke bedrifter *over hele landet* har vært meget nær en åpen konflikt. En god del steder har det også kommet til *spontane* »ulovlige» aksjoner som sittestreiker, eks. Våpenfabrikken, gå sakte osv. I tillegg kommer de mer omfattende kampene som i første rekke Sauda og Norgas, og i annen rekke Zinken og Sporveien.

Det som har lagt grunnlaget for kampene i vår er monopolkapitalens systematiske angrep på folkets levevilkår. Dette har gjort at det langt flere steder enn vi har kunnet nå med vår propaganda, har blitt kjempet relativt militant. Det er dette som har vært den grunnleggende årsaken til at graset har vært tørt. På den andre sida er det også klart at ilden tok fatt på grunn av marxist-leninistenes nærvær, propaganda og organisering. Dette sier oss igjen at grunnen til at det ennå ikke har fengst på et langt større antall steder, for en stor del kan tilskrives manglende styrke hos den kommunistiske bevegelsen. Dels har grepet fra de venstre-sosialdemokratiske og sosialdemokratiske pampene vært for sterkt, og dels har vi simpelthen manglet kader og organisering.

Til tross for at vi såleis kan si at oppsvinget kunne blitt større allerede i vår med en sterkere kommunistisk organisasjon, må vi vurdere vårens kamper på det faglige området som en betydelig framgang. Dessuten virker det på det nåværende tidspunktet ikke som om kampene har kulminert. Det er ennå mulig at de aktuelle overgrepa mot folket i forbindelse med lønnsoppgjøret og prisstigninga og inspirasjonen fra Sauda kan slå gnister på steder hvor kampen for tida ligger på et lavere nivå. Derfor er parolen om beredskap for klassekampene ennå aktuell i denne fasen. Et aktuelt eksempel er truselen om styrmannstreik mot lønnsnemnd.

Bevegelsen og klassen har gjort visse lærdommer i vår.

Norgas ga oss håndfaste beviser på at klassestatens voldsapparat blir satt inn og vil bli satt inn mot streikende arbeidere. Vi lærte også at arbeiderklassen ennå vil ha visse problemer med å møte dette. Faren for at skremslene skal spre desillusjonering og desorganisering er i høyeste grad til stede.

Både Norgas og Zinken har vist bevegelsen at pampene ganske effektivt kan spille rollen som streikebrytere. Særlig gjelder dette «venstristiske» pampes av Kalheim-typen og revisjonister og reformister av SF-typen. Å undervurdere dette momentet vil være meget farlig. Vi må ta fienden alvorlig taktisk, sjøl om våre erfaringer også har vist at de på lang sikt er lite verdt. Denne lærdommen er ennå ikke klassens lærdom, og faren for slikt streikebryteri avtar etterhvert som vi ved hjelp av vårt arbeid klarer å gjøre lærdommen til klassens eiendom.

Men vi har også gjort positive erfaringer. Den viktigste av dem alle kan summeres opp i vår parole **»DET NYTTER Å STREIKE»**. Kampen har gitt klassen og folket praktiske beviser på at dette er riktig. På det viset har sjølve kampen banet vei for nye kamper.

Det er også slått et stort hull i legalistiske fordommer.

Det har blitt vist for deler av massen at kampen trenger en marxist-leninistisk ledelse. Ingen bør innbille seg at et stort flertall skjønner dette ennå. Det ville representere et langt høyere nivå enn tilfellet er i dag. Derimot har en del av de mest framskredne blant massene begynt å gripe denne lærdommen. Vi har fått en lang rekke venner som ennå ikke følger oss i alt, men som mener at vi har ei bra hovedlinje. Det har ennå ikke vært gjort på langt nær nok for å knytte disse til seg, slik som AU pekte på nødvendigheten av i skrevet av 17/2. Dette er en oppgave av partibyggende karakter.

De indre linjene i den faglige kampen.

»Bare gjennom enhet i det kommunistiske parti kan det nås fram til enhet i hele klassen og hele nasjonen. Bare gjennom enhet i hele klassen og hele nasjonen kan en vinne over fienden og fullføre oppgavene i den nasjonale og demokratiske revolusjon.»

,Mao Tsetung

Sentralkomiteens tredje plenum pekte konsekvent på at avvik fra den kommunistiske linja i den faglige politikken må kritiseres skarpt. Dette var i lys av at det var kommet for en dag at det eksisterte en tendens til økonomisme og legalisme blant den faglige kaderen. Tendensen gikk særlig på avvik fra linja med sjølstendig ml-prop/agit i forbindelse med kampene.

På den andre sida har vi i hovedsak vært i stand til å oppnå «enhet i det kommunistiske parti», og på det viset ganske riktig også blitt i stand til å lede kampen framgangsrikt.

Totalt gir våren oss et bilde av en økende evne hos den marxist-leninistiske bevegelsen til å innta en ledende rolle. En forutsetning for at vi skal kunne rykke videre framover er den videre oppbygginga av den marxist-leninistiske bevegelsen, partibyggning med alt den innebærer, fra spørsmålet om å heve graden av organisering til spørsmålet om å organisere et stort antall av våre sympatisører rundt oss. Den høyere graden av organisering må blant annet innebære oppbygging og konsolidering av marxist-leninistiske celler/fraksjoner i industrien. Dette arbeidet er bare såvidt startet.

STUDENTKAMPEN

Da sentralkomiteens tredje plenum satt sammen, hadde studentkampen nettopp nådd et meget høyt nivå. SK ga da visse retningslinjer for den videre kampen. Disse er i

hovedsak blitt fulgt, og har gitt resultater der de ikke er mekanisk tillempa. I tillegg har det blitt utvikla en del nytt. I løpet av måneden for tredje plenum nådde studentkampen sitt høydepunkt og gikk etterpå noe tilbake. Dette har sammenheng med de objektive forholda: stor grad av eksamenspress og lønnsarbeid for mange av studentene. Men det har også til en viss grad sammenheng med det subjektive, i den forstand at det subjektive kunne ha bidratt til å heve kampen enda noe og gjøre den enda kraftigere.

Studentenes og en del av skoleelevenes kamp i vår er uovertruffet i norsk historie i fredstid og markerer såleis en viktig milepæl. Sjøl om grunnlaget igjen ligger i det objektive, er det ml-ernes evne til å «gripe dagen, gripe timen» som har gjort utslaget. Analysen av studentenes stilling og de kampformene som avledes av den defensive strategien har vist seg riktige gjennom prøving i det virkelige livet. Dette er en stor fortjeneste til forbundets linje og vår studentkader.

Massemobiliseringa i den faglige kampen, styrkinga av forbindelsene med de videregående skolene, framgangen for Rød Front i Studentersamfundet, styrkinga av fronten og av forbundet, alt dette er trekk ved utviklinga i vår som gir den preg av allmenn framgang. Men vi skal merke oss at den ikke er jamn. Framgangen på de andre områdene kan på ingen måte sidestilles med framgangen i den faglige kampen. Snarere er den forbløffende liten i forhold til det store oppsvinget.

STUDENTKAMPENS INDRE LINJER.

Sjøl om vi har gjort store framsteg i arbeidet med å mobilisere massene av studentene, mangler vi ennå en god del på å organisere våre venner fastere om oss. Dette er grunnleggende et spørsmål om å holde enda fastere på masselinja.

De positive og negative erfaringene fra henholdsvis kampen før og etter påske har understreka på nytt hvilket kraftig våpen den demokratiske sentralismen er. Da den fungerte som best, var vi i stand til å treffe raske og riktige avgjørelser og sette dem effektivt ut i livet. Slik ble vi handlekraftige og utgjorde en ekte ledelse for kampen. Etter påske derimot fungerte ikke denne arbeidsstilen godt nok, og det ga mindre handlekraft, mer usikkerhet og dårligere ledelse. Disse punktene peker på kjernepunkter i den videre korrigeringsbevegelsen.

DE ANTI-IMPERIALISTISKE KAMPENE.

»Verdens folk, foren dere og nedkjemp den amerikanske imperialismen og alle dens lakeier!»

Slik stilte Formann Mao parolen i sin store erklæring 20. mai i år. Dette er en strategisk vurdering av verdenssituasjonen av overmåte stor betydning. I en situasjon der parolen om å *nedkjempe* USA-imperialismen i høyeste grad er aktuell i minst en del av verden, stilles det enda større krav til organiseringa og utviklinga av den anti-imperialistiske kampen også her i landet.

Vi har sett en viss framgang i de anti-imperialistiske kampene. Den raske mobiliseringa i forbindelse med USA's invasjon i Kambodsja ga et bra resultat sammenlikna med tidligere. I dette arbeidet har FNL-gruppen vist seg som en styrke i mobiliseringa. Dette understreker betydninga av den indre styrkinga og konsolideringa i fronten. Den viste også den progressive bevegelsens styrke i forhold til opportunistene.

Et arbeidsområde som for tida er udekket og åpent for opportunistenes fråtsing er kampen mot EEC. Det er nå på høy tid å sette i gang undersøkelser og studium for at vi skal bli i stand til å fore ut ml-propaganda om EEC. Dette har stått på AU's arbeidsplan uten å bli realisert.

RØD ARBEIDERFRONT 1. MAI

»Gå djupt ut i massene» var AU's parole for organisasjonens 1. mai-arbeid. Den ble fulgt opp av konkret anvisning på hvordan den skulle følges opp. Mobiliseringa av massene i sjølve forberedelsene var et nøkkelpunkt i disse anvisningene.

De rapportene som er kommet inn viser at tillempinga av AU's linje har vært svært ujamn. Det som kan sies er at der hvor linja har vært fulgt på en levende, og ikke en byråkratisk måte har det styrka forbundets bånd til massene og gitt resultater i oppslutning. Mens der instruksene ikke har blitt fulgt, har det på noen få unntak nær betydd svikt i oppslutning og i alle tilfeller lite utbytte når det gjelder utviklinga av massekontaktene.

Store deler av forbundet har gjort en relativt bra innsats, noen få steder har massemobiliseringa vært monstergyldig (har blant annet ført til opprettelse av studiegrupper med arbeidere) og noen få steder har massearbeidet vært direkte slett. De siste peker seg ut med svært dårlig oppslutning.

Allmennt kan vi si at stilen og opplegget for årets RØD FRONT-arrangementer har vist seg riktig, og at den har lagt en solid grunn for videre arbeid etter de samme grunnleggende retningslinjene neste år. Videre har det vist seg at de viktigste feilene som har vært gjort har vært svikt i massearbeidet. Som en underordna svikt har knapp tid spilt en viss rolle.

opportunistenes fråtsing er kampen mot EEC. Det er nå på høy tid å sette i gang undersøkelser og studium for at vi skal

KAMPEN PÅ SKOLENE

I perioden har det vært spredte tilløp til kamper på skolene etter ei riktig hovedlinje. De har vist riktigheten av forbundets linje og varsla større kamper i tida som kommer.

3. UTVIKLINGA AV FORBUNDETSTUDIENE

»Arbeidet med sikte på å få et fast grep på den ideologiske fostringa er nøkkelleddet når det gjelder å få sveiset hele vårt parti sammen til partiets veldige politiske kamp. Løser ikke partiet denne oppgaven, vil det heller ikke kunne løse noen av sine politiske oppgaver.»

Mao Tsetung

Har vi et »fast grep» om studiene? På en allmenn måte har vi det. Vi har et grunnlag, en plan og et fast studieopplegg som medlemmene følger. Men vi har ikke et virkelig fast grep om den spesielle rettleiinga av studiene. Det er ennå utakt i studiene. Sitatstudiene rettleies ikke fra sentralt hold. Disse tre manglene gjør at vårt grep om forbundets hovedoppgave ikke er så godt som det burde. Med andre ord: Den kampoppgaven Formann Mao stiller oss, den som er nøkkelleddet til alt vårt politiske arbeid, den er ikke løst en gang for alle. Den må stadig løses. Den må stadig bringes fra ett trinn til et høyere trinn. Dette er en viktig oppgave.

Konkret har det sviktende grepet vist seg i den subjektivistiske planen sentralkomiteen la for vårens studier. Den har vist seg fullstendig umulig å gjennomføre og AU måtte i løpet av perioden ta kriseåtgjerder for å få realisert det viktigste av studiene. I hovedsak har dette gjort at forbundets studier for våren har nådd fram til oppsummering. Dette gjelder ikke overalt, noe D-utvalgas rapporter gir et bilde av, men opplegget er berga vesentlig bedre enn planen ga muligheter for. Lærdommen må bli, på dette feltet som på en rekke andre: Vi må lære oss å legge planer. Vi må gi »spillerom» i planene våre og vi må foreta undersøkelser. På den måten kan vi gjøre en »dårlig ting til

en god ting». Vi kan vende de negative erfaringene vi har hatt i vår til å bli et våpen for å lage et bedre opplegg for kommende periode.

KORRIGERINGSBEVEGELSEN

(Vi går over til systematisk å snakke om korrigeringsbevegelse når vi behandler den allmenne prosessen for å sette Mao Tsetungs tenkning i ledelsen på alle områder. Dette for å skille den fra de ulike, konsentrerte og mer eller mindre kortsiktige *kampanjene* vi forer på de forskjellige feltene.)

I forbundets korrigeringsbevegelse har vi trukket en rekke lærdommer for slikt arbeid. En del av dem er oppsummert tidligere. Vi skal her nøye oss med å ta opp de som det har blitt en ny forståelse for i perioden. Dette gjelder: behovet for en allmenn plan både for korrigeringsbevegelsen innafor et tidsrom og for de enkelte kampanjene og behovet for, i sammenheng med disse, å stille paroler. Det gjelder også metodene for ledelse: forene det allmenne med det særskilte og forene ledelsen med massene.

A) OM KORRIGERINGSBEVEGELSENS ALLMENNE LÆRDOMMER

»Sett opp en allmenn plan»

Vi har i perioden merka mangelen på en allmenn plan for korrigeringsbevegelsen. Dette har distriktsutvalga merka sterkt, og de har prøvd å bedre på det med å lage egne planer. Det er bra, men det er ikke godt nok. Hele forbundets korrigeringsbevegelse må gis visse mål innafor bestemte perioder. Visse paroler bør stilles for arbeidet slik at de lokale initiativene utvikles med dem som rettesnor. På den måten vil vi oppnå en mer enhetlig takt i korrigeringa, samtidig som vi får et entydig mål som vi kan sammenlikne vårt arbeid med i løpet av og mot slutten av perioden. Vi oppnår både sentralisering og lokalt initiativ. Dette henger såleis sammen med å lære å legge planer. (Er tatt opp særskilt annet sted i beretninga.) Stilen med å stille paroler for utviklinga av forbundet er universalt anvendbare og henger nøye sammen med enhetlig sentralisme.

»Foren det allmenne med det særskilte.»

»dersom personer i ledende stillinger begrenser seg til en generell oppfordring – dersom de ikke personlig i noen av organisasjonene, djupt og konkret engasjerer seg i det arbeidet det er oppfordra til, gjør et gjennombrudd på enkelte punkter, samler erfaringer og bruker denne erfaringa til å rettleie andre enheter, vil de ikke ha noen måte til å prøve riktigheten av eller til å berike innholdet i deres allmenne oppfordring, og det er fare for at ingenting vil komme ut av det.»

Mao Tsetung

En ledelse er ikke virkelig hvis den ikke evner å forbinde det allmenne med det særskilte. Den vil miste kontakten med livet sjøl, og dens ledelse vil bli tørr, byråkratisk og en hemsko for videre framrykking. For oss betyr dette først og fremst at vi alltid må ha et åpent øye for arbeidsmetodene og akkurat nå betyr det spesielt at vi må behandle:

B) SUBJEKTIVISMEN

Flere kamerater i ledende og distriktsvis og lokalt ledende organer lider av subjektivismen. De fleste organer har i løpet av perioden gjort ulike subjektivistiske feil, ikke minst har det blitt gjort slike feil i forbindelse med propagandaen og massekampen. Slike feil kan gjøre stor skade og for å få et grep om korrigeringa av dem, skal vi gå inn på deres rotter og former.

Mao kaller subjektivismen å «jage spurver i blinde». Han sier: **Mange kamerater i partiet lider fremdeles av en slett vane som helt strider mot marxismen-leninismens grunnleggende ånd, nemlig det som kalles å «jage spurver i blinde», «fange fisk som en blind». De behandler sakene overflattisk og likegyldig, hengir seg til ordgyteri og nøyer seg med bruddstykker av dårlig tilegnet viten. Marx, Engels, Lenin og Stalin har lært oss at vi bør studere en situasjon samvittighetsfullt, at vi skal ta utgangspunkt i den objektive virkeligheten, ikke i subjektive ønsker. Men mange av våre kamerater handler stikk i strid med denne sannhet.»**

Denne overflattiskheten og likegyldigheten er egentlig en form for ønsketenkning: man erstatter den objektive virkeligheten med sine subjektive ønsker, ofte fordi man simpelthen ikke kjenner den objektive virkeligheten godt nok. Som ønsketenkning er derfor subjektivismen i sitt innerste vesen en form for «venstre»-opportunistisme. Det er særlig denne formen for subjektivismen som plager forbundet for tida. Den høyre-opportunistiske formen, under vurdering av de positive faktorene, av massenes kampkraft osv. har vi sjølsagt også sett en del av, men den er ikke den viktigste formen sentralt akkurat nå. Lokalt finnes den mange steder. Kameratene har da ikke forstått Formann Maos lære om at «den underlegne parten kan fravriste den overlegne initiativet og seieren, viss den med aktiv subjektiv innsats forandrer de objektive forholda». Resultatet er halehengspolitik og manglende dristighet. Subjektivismen har da karakter av høyre-opportuniste, og er en skadelig borgerlig tendens. Kampen mot subjektivismen blir derfor en kamp for å fjerne borgerlig uvitenskapelig tenkning og sette i stedet proletarisk, vitenskapelig tenkning – sette Mao Tsetungs tenkning i ledelsen.

Hvilke konkrete former ser vi av «venstre»-subjektivismen?

Kort kan vi si at vi ser det i alle former for planlegging. Vi legger nesten konsekvent for positive planer. Vi har en tendens til å se på framtida som en lett landevei hvor alt går lett og greit uten kroker og svinginger. Om vi ikke tror at det er sann, så tar vi i hvert fall ikke hensyn til dette i planleggingsarbeidet. Se på SK's opplegg for studiene i forbundet denne våren! En konkret analyse av den konkrete virkeligheten ville vist oss at det var umulig å iverksette studier i hele forbundet 2 dager etter at plenum var avslutta. Liknende feil er gjort i hele vår. AU har prøvd å berge stumpene av planen og har tross feil også her hatt en viss framgang. Men, og det er vår lærdom her, vi har ennå ikke gjort noe gjennombrudd i arbeidet med planlegging. Det er imidlertid en viktig kappoppgave for oss. Og den innledes med at vi får et grep om Formann Maos linje for planleggingsarbeid: «mobilisere massene og sørge for at det gis nok spillerom». Å få et grep om det sentrale og regionale planleggingsarbeidet er nøkkel til å få forbundet til å utvikle seg i takt og i riktig retning.

Dette grepet kan bare utvikle seg i kamp mot all slags subjektivismen. Derfor må vi utvikle kritikken av subjektivismen. Som alle feil er subjektivismen farligst når den opptrer i ledende organer, derfor må vi vie særlig oppmerksomhet til arbeidet med å korrigere slike feil sentralt.

C) METODENE FOR LEDELSE

Vi gjennomførte noe grunnleggende nytt i forbundet da vi begynte å gi bindende direktiver til lokalorganisasjonene høsten -69. Dette var et svært viktig skritt på veien med skikkelig gjennomføring av en demokratisk sentralistisk arbeidsstil. Et nytt ble tatt i og med SK's 3. plenum hvor det ble lagt opp til at direktiver må være kortere, bedre og mer poengterte. Når det gjelder den praktiske gjennomføring av denne viktige anvisninga mener AU at det har

vært gjort en del. De viktigste manglene ligger nå ikke ved direktivene direkte, men i spørsmålet om metodene for ledelse.

Ledelsen kan bli byråkratisk sjøl om direktivene er aldri så gode.

Direktivene kan bli prega av skrivebordet når de som utformer dem ikke sjøl djupt og konkret tar del i gjennomføringa av dem for så å kunne vende tilbake med friske, levende erfaringer for å korrigere og forbedre det opprinnelige direktivet. Viss våre direktiver blir mer prega av skrivebordet enn av det virkelige livet, blir vår ledelse byråkratisk og dermed har vi en spire til revisjonisme blant oss. Å gjøre et gjennombrudd i metodene for ledelse er et slag mot revisjonisme, et slag mot klassefienden.

En av de store videreutviklingene av marxismen-leninismen som Formann Mao har gjort, går nettopp på spørsmålet om metodene for arbeid, metodene for ledelse. Denne videreutviklinga er et mektig forsvar for den proletariske linja og et våpen som kommunistene må lære seg å bruke mot all revisjonistisk gift.

Et par av de anvisningene som i dag er brennende viktige for oss er:

«det er nødvendig å få et fast grep over typiske tilfeller»

«Når det gjelder hele arbeidet er det først nødvendig å skaffe seg et godt grep over en tredjedel av det.»

«Bryt gjennom på et enkelt punkt, høst erfaringer og bruk disse erfaringene til å rettleie andre enheter.»

«Kreftene må konsentreres om å utkjemme tilintetgjøringslag, i stedet for å streife over et stort område.»

Når vi har tilegnet oss denne arbeidsstilen, vil vi kunne unngå byråkratisk ledelse, og vi vil ha et fastere grep om utviklinga av forbundet og bevegelsen. Det gir oss også anvisninger for den enkelte ledende kaderens arbeid. Det er klart at både forbundet og kaderen sjøl er mye mer tjent med at han/hun gjør gjennombrudd på et punkt i stedet for å delta i all slags aktivitet på en overflattisk og likegyldig måte. Samtidig vil det kreve mer av den ledende kaderen, fordi det vil fordre bedre forberedelser og systematiske oppsummeringer samt nær kontakt med massene. Vi mener at vi gjør rett i å stille krav til vår ledende kader på alle plan. Det gir langt mer til bevegelsen at kameratene fører «tilintetgjøringslag» enn at de forsøker å «skumme alt». Vi bør stille parolen om å gjøre gjennombrudd på dette området, og vi bør ta denne metoden i betraktning når vi vurderer hvert enkelt direktiv, hver enkelt instruks og parole for det øvrige arbeidet. Ofte vil vi trenge konkret erfaring fra praktisk gjennomføring av en parole for parolen kan gjøres om til et bindende direktiv for hele forbundet. Det er dette som menes med «å ta seg av utvalgte enheter».

En viktig korrigeringsoppgave for hele forbundet er

D) KAMPEN MOT SEKTERISMEN

En av de viktigste feilene som ennå står igjen å fore tilintetgjøringslag mot, er sekterismen.

I løpet av perioden har vi gjennom studiene av masselinja og folkefronten fått en teoretisk forståelse på et nytt plan når det gjelder hva dette spørsmålet går på. Gjennom denne forståelsen har vi vært i stand til å se en rekke mangler i forbundets praktisering av masselinja. Mesteparten av dem står ennå for korrigerende. Ikke slik å forstå at vi ikke har utretta noe, eller at alt er mørkt. Det har ganske visst vært framgang på noen områder, både i forbindelse med Rød Front 1. mai, i studentkampen og noen få steder også i arbeidet med å ta et fast grep om symp-studiene. Men det viktige er at vi ennå har feil, til dels også store feil i vår holdning til massene.

»Stol på massene»

»Vi må ha tiltro til massene, og vi må ha tiltro til partiet. Dette er to hovedprinsipper. Hvis vi tviler på disse prinsippene, vil vi ikke kunne oppnå noen ting.»

Mao Tsetung

Mange kamerater gjør feil her. De stoler ikke på massenes evner og dømmekraft. De henfaller til byråkratismen og kommandering i stedet for å legge sakene fram for massene til avgjørelse. De makter på det viset verken å gi massene en djupere forståelse eller å få mobilisert dem. Slik blir hele arbeidet avhengig av våre egne kadre som sliter seg ut.

Den mangelen på tiltro til massene er nært knyttet sammen med mangelen på »tiltro til partiet». Kameratene tror ikke egentlig at vi er i stand til å overbevise massene om at vår linje er den riktige. Derfor prøver de å unngå slike situasjoner hvor behovet for grundig overbevisning er nødvendig. Igjen forlitrer de seg på byråkratisk stil i arbeidet og unnlater å knytte sterkere bånd til massene.

»Mobiliser massene»

»Massene på et gitt sted er som regel sammensatt av tre kategorier: De forholdsvis aktive, de mellomliggende og de forholdsvis tilbakeliggende. Lederne må derfor være dyktige til å samle de få aktive elementene rundt ledelsen og med støtte i dem heve aktiviteten hos de mellomliggende og vinne de tilbakeliggende elementene over til seg.»

Mao Tsetung

I mai-arbeidet viste oss på de stedene det ble drevet skikkelig, at her ligger lærdommen. Denne arbeidsstilen er forutsetninga for å iverksette, lede og føre en massebevegelse fram til seier. Ingen triks, ingen byråkratisk oppretting av »komiteer» kan erstatte denne eneste riktige stilen. Det holder ikke å late som om vi trekker med oss massene når vi i realiteten børster støvet av noen »Torden-skjolder» og byr dem fram under nye navn. Noen kamerater har en slik arbeidsstil, og den duger ikke. I stedet må vi gå djupt ut i massene og »legge vekt på virkelige resultater».

Bekjemp klikkvesen

En rekke kommunister mangler fullstendig eller nesten fullstendig kontakt med andre enn kommunister. Dette minner oss om at vi må korrigere vår stil i samsvar med anvisningen til KKP: »Direkte kontakt mellom ledelsen og massene. Denne revolusjonære arbeidsmetoden har blitt tillempet universelt i den store proletariske kultur-revolusjonen. Vi må ikke holde oss innafor en liten sirkel og slå oss tilfreds med rapporter fra et nivå til det neste, vi må leve blant massene, lære av dem og sammen med dem gjennomføre de prinsippene og den politikken som formann Mao og sentralkomiteen har slått fast.»

SIKKERHETEN

Vårt grunnleggende prinsipp for sikkerheten, det som vi arbeider fram mot, er at organiseringa for illegalt arbeid danner grunnlaget til enhver tid. Ut fra en slik organisering vil vi etter de aktuelle forholda være i stand til å gå fra en situasjon hvor den legale kampen utgjør hovedsida over til at den illegale danner hovedsida og eventuelt på nytt tilbake til at den legale kampen danner hovedsida. På den måten vil den kommunistiske bevegelsen være forberedt til enhver tid. Våre erfaringer allerede i dag viser oss hvor viktig det er sjøl i en periode hvor den viktigste delen av vårt arbeid er legalt, at vi organiserer med sikte på illegalitet.

»De kommunistiske partiene i de kapitalistiske landa er bare legale så lenge de ikke utgjør noen trusel mot borgerskapet.»

Mao Tsetung

Dette samsvarer med vår linje slik vi allerede har staket den opp.

Sjøl sagt er vi ennå ikke kommet dit at organiseringa for illegalitet danner grunnlaget. Den mangler ennå mye. Men det viktigste i første omgang har vi gjort mye med. Det som mangler er først og fremst en grundig oppsummering av første fase i sikkerhetskampanjen og ytterligere propaganda for massene på disse spørsmåla.

ØKONOMIEN

Sentralkomiteens tredje plenum slo fast at AU's grep om økonomien hadde svikta. Dette forholdet er retta. Sjøl om økonomien ennå er et problem og vil fortsette å være det en god stund, så er oversikten bedre og grepet fastere.

Det viktigste som er gjort, er regelmessig å skaffe oversikter over de ulike delene av den sentrale økonomien. Deretter har mangler blitt påpekt og søkt retta. Videre har det blitt et fastere grep om kampanjen for sparing og mot sløsing sentralt. De økonomiske prinsippene er blitt slått fast for ledende kamerater for å rettleie deres arbeid. Til slutt er det tatt et skritt for å bevege hele forbundet fra ett plan til et høyere i økonomikampanjen: Fra de enkelte enhetenes sjølberging til de enkelte enhetenes sjølberging og aktive understøttelse av den sentrale økonomien.

Oppfølging av AU's direktiv om oppsummering av 1. fase og forberedelsene til den neste har avdekket svikt i gjennomføringa av direktivene fra november/desember i fjor. Såleis er store deler av forbundet ennå ikke i stand til å ta skrittet inn i annen fase. Det finnes grunnorganisasjoner som kan gjøre det. Majoriteten vil bli istand til det tidlig på høsten eller i løpet av sommeren, og en liten del ligger noe lenger tilbake, og for dem er det ennå ikke mulig å oppgi noe tidspunkt for avslutning av 1. fase.

Den vesentligste hindringa for majoriteten av grunnorganisasjonene fra å gå over i annen fase er deres store gjeldsbyrde. Parolen om gjeldsfrihet i løpet av kort tid er reist, og vil når den blir gjennomført, markere avslutninga av første fase.

Det er også problemer av underordna art som må løses i denne forbindelsen. Det allmenne direktivet om regnskaper og budsjetter må følges opp med spesiell veiledning. En del DU-er har gjort godt arbeid her, slik at også disse problemene skal kunne løses. Dette gjelder slikt som å fjerne svinn og sløsing og å bruke regnskap og budsjett aktivt.

Vi kan nå betrakte situasjonen lysere. Vi har nemlig et realistisk program for å løse problemene. Dette er nytt i denne perioden.

UTVIKLINGA AV DEN DEMOKRATISKE SENTRALISMEN OG FORBUNDETS ORGANISATORISKE UTVIKLING

De stedene der det er kjørt korrigeringskampanjer, har de gått blant annet på den demokratiske sentralismen. Viktige punkter har vært styrets ledende rolle, formannens ledende rolle i styret, kadervurdering og utvikling av medlemsdemokratiet. Det har vært en mangel på sentralt plan, men utfallet har blitt relativt enhetlig for noe omkring 3/4 av grunnorganisasjonene eller mer. Kampanjene er bare delvis oppsummert. En svikt i utviklinga av den demokratiske sentralismen er AU's manglende grep om utgivelsen av Bolsjevik. Det er en feil som det er viktig å rette i kommende periode, hvor utgivelsen av Bolsjevik bør koordineres med planen for korrigeringskampanjen.

»For å trygge at vårt parti og land ikke skifter farge, må vi ikke bare ha ei riktig linje og en riktig politikk, men også lære opp og oppdra millioner av etterfølgere som vil føre den proletariske revolusjonens sak videre.